

ператор Бодуен, който бе научил, че в българския двор наскоро бе имало втори път радост, откак Асен се бе оженил за дъщерята на Тодор Комнен.

- Благочестивата царица е в отлично здраве, а новородената княгиня също... - отговори царят.

- Кръстихме я Анна, на името на триблажената покойна господарка... - каза полека Александър, който не бе погледнал с добро око на втората Асенова женитба.

- Тогава кира Мария Комнен в Тесалоника ще поиска и тя скоро да бъде подновено името ѝ... - се пошегува императорът.

Вдигнаха се здравици за благоденствието на новородената Анна и малкия Филип в Константинопол.

- Самодържецът стана почти едновременно баща и дядо... - се усмихна великият войвода Алексей, като потапяше ръце в сребърното блюдо с вода, което напет прислужник му поднесе, за да се измие след яденето. - В Никея кира Елена е добила дъщеря, която нарекли ~~Мария~~ *Ирина*.

Лицето на Асена бе изпълнено с радостно благоволение. На върха на славата и на мощта си, той се радваше на благополучие и в семейството си.

- Какъв щастлив човек... - си мислеха знатните латини, като отправяха възхитени погледи към великия владетел - надарен с всички божии милости: прекрасна, млада съпруга, здрава и многобройна челяд, силна и богата държава...

Нима можеше някой зад това царствено чело да подозре разяждащата мисъл, която не даваше ден и нощ покой на бащата и владетеля... Понеже бе станало дума за новородената ~~Мария~~ *Ирина* в Никея, неволно мисълта му бе отлетяла към дъщеря му Мария, която Тодор Комнен *и* бе изгонил заедно с мъжа ѝ от Тесалоника. Лукавият грън бе обещал, че ще се оттегли от властта, ще остави големия си син за наследник на деспотството, като зачете всички права на *Братя си* Мануила и